

ÉLETÜNK

LII. évf. 12. szám

Az európai magyar katolikusok lapja

2020. december

AZ ÚR ÁLDJON MEG MINDEN LENGYELT

Nemzeti Függetlenségük napján, november 11-én a szerdai általános kihallgatás végén Ferenc pápa ezekkel a szavakkal fordult a lengyelekhez:

„Szeretettel köszöntöm a lengyeleket! Lengyelország ma ünnepli Nemzeti Függetlenségét. Miközben hálát adok a történelem Urának a nemzeti és személyes szabadság ajándékáért, eszembe jut, amit Szent II. János Pál pápa tanított a szabadságról a fiataloknak: »Valóban szabadnak lenni nem azt jelenti, hogy azt csinálom, ami tetszik vagy amit akarok. Valóban szabadnak lenni azt jelenti, hogy a saját szabadságomat arra használom, ami igazán jó. Valóban szabadnak lenni azt jelenti, hogy tiszta lelkiismeretű ember vagyok, felelős személy, másokért élő ember« (Levél a fiataloknak, 13). Az Úr áldjon meg minden lengyelt, adjon nekik békét és felvirágzást!» – fohászodott Ferenc pápa.

ELÉG VOLT AZ ERŐSZAKBÓL!

„Fájdalmamat és megdöbbenésemet fejezem ki a bécsi terrortámadás miatt. Imádkozom az áldozatokért és családtagjaikért. Elég volt az erőszakból! Építsük közösen a békét és a testvériséget! Csak a szeretet oltja ki a gyűlöletet” – írta november 3-i tweetjében Ferenc pápa.

A Szentatya Pietro Parolin bíboros államtitkár aláírásával gyásztáviratot küldött Christoph Schönborn bécsi bíboros érseknek, amelyben együttérzését fejezte ki az osztrák fővárosban történt iszlamista terrortámadások áldozataival. Hangsúlyozta, hogy nagy szomorúsággal értesült a bécsi szörnyű erőszakos cselekményekről, amelyek halált és fájdalmat okoztak ártatlan embereknek. Mély részvétét fejezte ki az elhunytak rokonainak és az egész osztrák népnek. Közel áll a megsebesültekhez és imádkozik a gyors felépülésükért – írta. Ferenc pápa Isten irgalmasságába ajánlotta az áldozatokat, és könyörög az Úrhoz, hogy szüntesse meg az erőszakot és a gyűlöletet, és mozdítsa elő a békés együttélést a társadalomban. Végül szívből jövő áldását küldte mindazokra, akiket ez a tragédia érint.

A Szentatya a november 4-i, szerdai általános kihallgatáson is megemlékezett a terrorizmus és a gyűlölet védtelen áldozatairól. „Isten irgalmasságára bízom azokat az embereket, akik tragikusan elhunytak és lelki közelségemet fejezem ki családtagjaiknak és mindazoknak, akik e gyalázatos tettek miatt szenvednek” – fogalmazott Ferenc pápa.

Forrás: Vatikáni Rádió

Zelk Zoltán: KARÁCSONYI ÉNEK

Nem alszik még kis Jézuska, lágy szalmában fekszik ébren. Három csillag áll fölötté mosolyogva fenn az égen.

Szól egy csillag két társának: „Nem mennénk le Jézuskához? Melengessük, hátha fázik!... Keljünk útra jászolóhoz.”

Így beszélnek, jődögélnek égi útról, földi útra. Kis Jézuska jászolóhoz visz a három csillag útja.

És odalent már az ajtón fűszállal kis bárány tér be s így szól: „E füvecskét hoztam én Jézuska örömére.”

S jönnek lepkék édes mézzel jön a szellő virággal, jönnek a három királyok, s jönnek pásztorok nagy bottal.

Mosolyogna Jézus rájuk, de alszik, már nincsen ébren. Három pásztor őrzi álmát: három csillag fenn az égen.

Jönnek messzi földről népek, hoznak nótát, hoznak kincset. Erdő, porszem súgja velük: „Megszületett, im, a kisdéd...”

KÖZÉNK JÖN A SZERETET ÉS A BARÁTSÁG KOLDUSA

Írta: Sebestyén Péter

Karácsonykor a világ betlehemhez válik hasonlónak. Isten Jézus Krisztusban megváltóként jön közénk, kinek szülni készülő édesanyja bekopogtat ajtónkon és feltárja a titkot. Emberi ésszel fel nem fogható csodát ünnepel most a kereszténység: nem kell tovább keresni Istent, mert Ő maga jön el az emberhez. Úgy jön, mint a szeretet és a barátság koldusa. Ártatlan gyermekként úzi el a félelmet, és mosolyt fakaszt az arcunkra, a meghatottság könnyeit csalja ki szemünkből. A második isteni személy, a mindenség Teremtője, a kimondhatatlan Mindenható Istengyermekként születik a világra. Sebezhetővé és szerethetővé válik, hogy megerősödjünk ama hitben, miszerint az élet szebb és gazdagabb, mint ahogyan azt a hétköznapiakban sejtettük. Emberi életünk akkora érték az Ő szemében, hogy Ő is részese akar lenni. Elkötelezi magát az embersors mellett, hogy felemelje és megistenítse azt.

Ezekben az ünnepi órákban és napokban bocsátkozunk bele mi is ebbe az isteni kalandba. Mint a betlehemi éjszaka résztvevői, a pásztorok, akik nem ellenőrizni akarják az angyaloktól kapott

égi értesülést, hanem hisznek és leborulnak, térdre ereszkednek és imádják a kisdédben földre szálló Istenfiát. A pásztorok azok, akik közelebb állnak a természethez, ismerik a juhokat, jól tájékozódnak az éjszakában. Egyszerűen élnek, gondját viselik a nyájnak. Ezen a megszentelt éjszakán sem keveslik, amit látnak, mert hiszen anygali felszólításra indulnak. Számukra valóban jel a jászolban bepólyált gyermek. Fenn tartás nélkül hiszik, hogy Ő a Messiás, akire ők maguk is vártak. Nem véletlen, hogy a felnőtt Jézus maga is Jópásztornak nevezi magát. A pásztorok tudnak lelkesedni, képesek még őszintén csodálkozni és leborulni. Példaképeink lehetnének az egyszerűségben és az imában egyaránt. Őszinte örömeiket, s ami azt kiváltotta, ezt a nem mindennapi élményt elhíresztelik mindenkinek, akivel csak találkoztak.

Vajon mi pásztorai tudunk-e lenni családtagjainknak, baráti körünknek? Merünk-e beszélni legalább szentesten otthon, a családi ünneplés keretei között is a legnagyobb csodáról?

(folytatás a 2. oldalon)

MÁSOK JAVÁT AKARNI – EZ A SZERETET

„A Nizzában a templomban megölt katolikusokat méltán tekinthetjük vértanúknak, őket ugyanis szándékosan, a hit iránti gyűlöletből gyilkolták meg” – így fogalmazott Erdő Péter halottak napján elmondott homíliájában, miközben Bécsben ugyanekkor egy fegyveres rohángált az utcán és válogatás nélkül lövöldözött ártatlan járókelőkre. A bíboros-prímás ilyen események után volt a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus podcast-sorozata harmadik adásának a vendége. A főpásztor a terrorizmus ártatlan áldozatai miatt érzett haragról, az önvédelemről, az álhírek hatásairól és a gyermekkorban megtapasztalt félelemről is beszélt a műsorban.

„Érthető, hogy az ártatlan áldozatok láttán elfogja a harag az embereket. A harag, bár a hét főbűn egyike, önmagában nem bűn, hanem olyan beállítottság, amelyből bűnök fakadnak. A haragból fakadhat az erőszak, a gyilkosság, a bosszú és sok minden egyéb, amivel mi nem tudunk azonosulni” – mondta Erdő Péter annak kapcsán, hogy Európában ismét ártatlan emberek váltak terrortámadás áldozataivá. A bíboros arra emlékeztetett, hogy a keresztényi szeretet azonban mindenki felé kötelez bennünket. Hozzátette: „Jézus tanítása az ellenségszeretetről azt mutatja, hogy még miközben védekezünk is, meg kell tartanunk egyfajta mérsékletet, erről szól az egyház ősi tanítása a jogos önvédelemről.”

Erdő Péter elmondta, hogy a hagyományos morálteológia felsorolja azokat az értékeket – mint az élet, az egészség és az életfontosságú javak –, amelyeket támadás érhet, de azt jogosultak vagyunk akár erővel is elhárítani. Persze felmerülhet a kérdés, hogy mit jelentenek az életfontosságú javak? Egykori piarista gimnáziumi tanárának példájával magyarázta el a hallgatónak a főpásztor, hogy ilyen a télidőben. 1945-ben vetkőztető alakulatok járták az utcákat és rászégezték az emberre a géppisztolyt, úgy vették el a ruháját; aki nem vigyázott, az megfagyott.

Erdő Péter hozzátette: „A terrortámadásban az élet forog veszélyben. A jogos önvédelem lehetőség, néha bizonyos emberek számára kötelesség is.”

A főpásztor az evangéliumból Keresztelő Szent János példáját emelte ki a védekezés kapcsán, aki Jézus fellépése előtt bűnbánatot hirdetett. Mindenféle emberek odasereglettek a hívására, köztük katonák is, akik azt kérdezték tőle, hogy ők mit tegyenek. Nem azt a választ kapták, hogy „Dobjátok el a fegyvert!”, hanem azt kérte tőlük Keresztelő Szent János – jegyezte meg a bíboros –, hogy elégedjenek meg a zsoldjukkal és ne fosszák ki a védtelen lakosságot. Végezzék a fegyveres szolgálatot, a közösség védelmét felelősséggel, önmérséklettel.

Erdő Péter ahhoz a nemzedékhez tartozik, amelynek tagjai gyermekként már szembenéztek egy világjárvánnyal: a fertőző gyermekbénulással.

(folytatás a 2. oldalon)

Kegyelemteljes, áldott karácsonyi ünnepet és békés, boldog, egészségben eltöltött új esztendőtt kíván Olvasóinak az Életünk szerkesztője

„KÖZÉNK JÖN...”

(folytatás az 1. oldalról)

Legalább ilyenkor, Urunk születésnapján, a terített asztal körül szoktunk-e nyíltan vallomást tenni egymásnak hitünkről, személyes Istenélményünkről, arról, hogy mit jelent nekünk a karácsony, Isten hogyan érintett meg minket, hogyan éltük meg belsőleg a Vele való találkozást? És karácsony üzenete beépül-e hétköznapijainkba? A pásztorok a maguk egyszerűségében fogékonyak az isteni jelre. Az éjszaka közepette ké-

pesek virrasztani, figyelni, hallgatni az angyali üzenetre, nyitottak az isteni születés titkára.

Figyeljünk a Szent Családra is, akiknek köszönhetjük ezt a betlehemi idillt, amely idill azonban nem tartott soká. Karácsony fényei a mi életünk, családjaink keserveit is élesen megvilágítják. Minden családnak, minden házasságnak megvan a maga betleheme, Egyiptoma, de a maga Názáretje is. Isten olyan világba küldte el Fiát, olyan világban ígért üdvöt az embernek, amely nem létezhet küzdelmek, megrázkódtatások, fájdalmak nélkül. Nem palotába, hanem

istállóba születik. Nem libériás inasok sűrögnek-forognak körülötte, hanem egy riadt ácsmester, aki most éli át igazán, mit jelent az Úr szolgálatában állni, alázattal és bizalommal; mit jelent idegenként, vándorként, számkivettként élni a földön. Mégis, karácsony a szeretet civilizációját akarja meghonosítani közöttünk. Még a fogyasztói örületben, a szabadságától, pénzétől és hatalmától megittasult világban is, ha befogadjuk és felismerjük a közöttünk élő Jézust, megtapasztalhatjuk a feltétel nélküli isteni szeretetet.

IMASZÁNDÉK

Decemberre

Az imádságos életért. Imádkozunk, hogy Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatunkat Isten igéje és imaéletünk táplálja.

Milyen a valódi imádság? Elsősorban párbeszéd, személyes kapcsolat Istennel. Az ember kapcsolatban élő lény, akit Isten úgy teremtett, hogy csupán az Ővele való találkozásban tudja megélni lényének beteljesülését. Az élet ösvénye az Úrral való végleges találkozás felé visz. Ezen az úton jelen van a csend is, amelyet Jézussal élünk meg. Istennek ebből a titokzatos csendjéből fakadnak szavai, amelyek szívünkben visszhangoznak. Jézus maga tanít bennünket arra, hogyan lehetséges számunkra együtt lennünk az Atyával, és ezt az imáján keresztül mutatja meg. Az Evangéliumok bemutatják, ahogy Jézus magányos, elhagyott helyekre vonul vissza imádkozni. Amikor a tanítványok látják, érzékelik mély, személyes kapcsolatát az Atyával, vágy ébred bennük arra, hogy részesei legyenek ennek a bensőségességnek. Arra kéri: „Mester, taníts minket imádkozni!” (Lk 11,1).

Az Úrral való kapcsolatunkban, az imában – kérdem én – hagyjuk magunkat meglepni, megdöbbeneni, vagy azt gondoljuk, hogy beszélünk kell, mint a papagájoknak? Nem, az ima egy belülről fakadó bizalom, a szív megnyitása. Szívünk nyitottságában tudjuk hagyni, hogy Isten megdöbbenjen bennünket. Vajon megengedjük-e magunknak, hogy a meglepetések Istene tényleg meg tudjon lepni bennünket? Hiszen az Úrral való találkozás mindig élő találkozás és nem egy múzeumi körséta. Minden alkalommal, amikor misére megyünk, találkozás történik. Egy élő, eleven találkozás részeseivé válunk, ahol az Élet Urával találkozunk, aki maga is élet. (Ferenc pápa)

Hiba György SJ

MÁSOK JAVÁT...

(folytatás az 1. oldalról)

Ennek az időszaknak a személyes emlékeit is felidézte a beszélgetés során, valamint megosztotta ugyancsak ebből az időszakából, hogy milyen volt, amikor ő is félt. Azt mondta, hogy a félelem természetes dolog olyan helyzetben, amikor nem tudjuk, mivel állunk szemben, hogyan védekezzünk. A félelemnél erősebb problémának tartja a nagyfokú bizalmatlanságot, amely az elmúlt évtizedben kialakult az emberekben, elsősorban a tömegtájékoztatókkal szemben, az álhírek és az egymásnak ellentmondó információk miatt.

A beszélgetésben a bíboros kitért arra is, hogyan üresedtek ki, járatódtak le bizonyos kifejezések a hétköznapi használatban, amelyek a keresztény közösségek számára sokat jelentenek. Erdő Péter ezek közül kiemelte a szeretetet, ami központi fogalom. Példaként hozta, hogy az alkoholista és a drogfüggő embert nem az szereti a legjobban, aki annak minden kívánságát teljesíti, miközben látja, hogy azzal elpusztítja saját magát. A főpásztor kihangsúlyozta, „ne csak a vágyaink mondják meg, mi a jó nekünk”. Isten megalkotta az embert és a világot, amelynek vannak törvényszerűségei, amelyek megmutatják, mi válik az embernek javára, és mi az, ami megsemmisíti. Az embernek az igazi javát akarni – ez a szeretet.

A NEK-podcast harmadik adásából azt is megtudhatjuk, Erdő Péter bíboros mit szól ahhoz, hogy az Egyház aktívan használja a legújabb kommunikációs csatornákat, sőt hallhatunk arról is, hogyan tölti szabadidejét Magyarország főpásztora, mi az, ami ki tudja kapcsolni és milyen könyveket kedvel. Erdő Péter bíborossal Gyarmati Orsolya beszélgetett.

Fodor Réka missziós orvos

A NEK-podcast második adásának a vendége dr. Fodor Réka missziós orvos volt, akit a riporterek életről-halálról kérdeztek Mindenszentek ünnepének közeledtével. Miért és hogyan ünneplik Nigériában egy temetés kapcsán is az (örök) életet? Hogyan viszonyulnak egy közösség tagjai a halálhoz egy olyan országban, ahol a magas csecsemőhalandóság miatt egy hétig nevet sem adnak az újszülöttnak? Az adásból kiderül az is, miért és hogyan kapcsolódott össze a magyar és a nigériai Onitsha keresztény közössége annak érdekében, hogy emberek ezrei menekülhessenek meg az éhhaláltól.

Mohos Gábor és Fábry Kornél

Mi a lelkipásztorok legfőbb felelőssége napjainkban a fiatalok kapcsán? Mitől vált hitelessé Carlo Acutis, miért övezi ilyen óriási népszerűség? Vannak-e kapaszkodási pontjai, keretei, iránymutatói a mai fiatal nemzedéknek? Mennyire könnyű papként, lelkipáztorként megszólítani a fiatalokat és megtartani őket egy bizton-

ságos értékrendben? Mindezekről Mohos Gábor püspököt és Fábry Kornélt hallhatjuk a NEK-podcast első adásában.

*

A NEK-podcast felvételei a Magyar Katolikus Rádió stúdiójában készülnek. Az egyes adások meghallgathatók a NEK honlapján: www.iec2020.hu.

Fotó: Ambrus Marcsi

Zoom, meeting, podcast...

Most már bizonyos: az idejé esztendő a virtuális térbe való kényeszerű költözésünk emlékével fog bevonulni életünk és a világ történetébe. Karanténhelyzetünk okán mindennapjaink részévé váltak az online közvetítések; digitális platformok nélkül a munkánk is alig-alig végezhető. Már azt is tudjuk, hogy a zoomolás internetes videomegbeszélések, konferenciák – meetingek! – megtartásához nyújt hathatós segítséget, s ha eddig nem ismertük volna a podcast kifejezést, jó, ha most már megjegyezzük ezt is. A podcast nem más, mint egy rendszeresen jelentkező, rádióadászerű műsor, amelynek az egyes epizódjait nem az éter hullámain keresztül, hanem az interneten hallgathatjuk meg, tetszés szerinti időpontban, sőt le is tölthetjük, ha szeretnénk. Mi több, ajánlatos is letölteni, hiszen így meghallgatva kevesebb adatot fog elhasználni a mobilnetünk. Érdemes kipróbálni!

GÉRALD LACROIX BÍBOROS A KOSSUTH RÁDIÓBAN

Október 25-én folytatódott a Kossuth Rádióban az a portrészorozat, amelyben a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egy-egy meghívott tanúságtevőjének, előadójának az életét ismerhetjük meg. A Találkozz élőben Jézussal! című műsor vendége ezúttal a folyton mosolygó Gérald Lacroix bíboros, Québec érseke volt.

Az interjúból kiderült, hogy gyermekként hat testvérrel együtt sokat nélkülöztek édesapjukat, aki favágóként dolgozott és éveken át csak háromhetente térhetett haza hozzájuk. A család fő távollétében az édesanya nemcsak a hét gyermeket, hanem egy farmot is eligazgatott. A közös és könnyebb élet reményében a szülők áttelepültek Kanadából az USA-ba, ám innen 19 évesen Gérald visszatért szülőföldjére. Grafikusként dolgozott egy nyomdában. Közben érezte, hogy szeretne segíteni a szegényeken. Tanulmányai során megismert egy misszionáriust, aki akkor már évek óta Kolumbiában dolgozott, és csatlakozott hozzá. 1981 decemberében Lacroix fél-évnnyi fizetés nélküli szabadságot kért a munkahelyén és nekivágott egy útnak, amely megváltoztatta az egész életét. „Nagyon szegény negyedben laktunk. Egy patikussal jártuk a vidéket és segítettünk az embereknek. Ott szőlított meg az Úr, hogy kövessem. Ez teljesen felforgatott mindent, hiszen én nem akartam pap lenni” – idézte fel első kolumbiai útját a Kossuth Rádióban.

A misszionáriussal egy vérmérgezésben szenvedő férfi lábát kötötték, amikor annak házába berontott egy feldúlt fiatalember. A beteg gyermekéhez kért gyors segítséget. Mivel Lacroix társa

nem hagyhatta félbe a kezelést, Géraldot küldte el az aggódó apával a házhoz. „Ott fektűdt a néhány hónapos kicsi, aki láthatóan beteg volt. Mondtam az apjá-

nak: »Menjünk a kórházba, orvosnak kell látnia a babát.« »Voltunk már – mondta –, de nem akarják ellátni, mert már így is tartozunk. Mondtam neki, hogy nekem sincs pénzem, de menjünk, valamint tenni kell!« Az apa beleegyezett, de ragaszkodott hozzá, látva a rossz állapotban lévő

gyermekét, hogy valaki megkeresztelje. Lacroix 20 perces futással elérte a legközelebbi plébániát, de a pap nem volt ott. Nem volt akkoriban mobiltelefon, el sem tudták érni. Elrohant egy másik atyáért, aki azonban a városba utazott. Végül a különleges helyzet miatt, a pap titkárának és a misszionáriusnak az engedélyével Gérald Lacroix végezte el a szertartást. Hogy találkozott-e a különös

lapot, hanem onnan jön, hogy szeretjük Istent. Ilyen a kapcsolatunk az Atyával. Megnyugtató, hogy nem vagyunk egyedül soha. A biztosítás, hogy szeret minket, ez tesz boldoggá, ezért mosolygok. Persze én is ismerem a szomorúságot, főleg akkor, amikor emberi nyomort, szenvedést látok. És ha nem tudok segíteni.”

Előbbiekben bőven volt része, miután befejezte Québecben a teológiai tanulmányait. 1990-ben egy csapat vezetőjeként, immár felszentelt papként, ismét Kolumbiába utazott, ezúttal nyolc évre. „A helyi püspök adott egy olyan parókiát, ahol öt éve nem dolgozott senki. Nem volt pap sem, minden elhagyott volt. Az Andokban volt 85 kis falu, ezek szolgálatát láttuk el. Néha 18 órát vett igénybe, hogy öszvérháton elmenjünk egyikből a másikba. Nem volt rendes út, csak a lovak és öszvérek közlekedtek. Nem volt villany, posta, semmi. 18 ezer lakosra volt 2 telefonvonal. Nehéz volt az élet, de nagyon boldog voltam.”

A Kolumbiában, a drogbárók háborújának árnyékában végzett szolgálatról is érdekes részleteket árult el a beszélgetésben a bíboros. Megtudhattuk azt is, hogy kanadaiaként hogyan viszonyul a jégkoronghoz, továbbá mesélt arról is, hogy mit válaszolt XVI. Benedek pápának, amikor a Szentatya néhány évvel ezelőtt azt kérdezte tőle: „Ugye ön boldog ember?”

Az adás visszahallgatható a NEK honlapján (www.iec2020.hu) és a www.mediaklikk.hu oldalon.

Forrás: NEK

KÖSZÖNTJÜK A 60 ÉVES PUSS SÁNDOR SJ ATYÁT!

Puss Sándor SJ az egyetlen felvidéki magyar jezsuita szerzetes, a Nagyszombati Jezsuita Rendház tagja. Ez év október 27-én ünnepelte 60. születésnapját. Lapunk lelkes munkatársát online kiadásunk után most nyomtatott hasábjainkon is nagyon sok szeretettel köszöntjük!

Sándor atya egész eddigi életét és szerzetesi hivatását a rászoruló gyermekek, bajbajutott fiatalok megsegítésének szentelte. Sokrétű szociális munkát végez. Az általa alapított és vezetett Jóindulat Polgári Társulás különböző jótékonyági tevékenységeket folytat Szlovákiában és annak határain túl is. Lelkészi munkája mellett Sándor atyának szívügye volt a Családlánc Mozgalom felkarolása is. Szerepe volt a Cenacolo Közösség felvidéki megalapításában és mindezek mellett több könyvkiadvány is fűződik a nevéhez.

Puss Sándor atya 1960. október 27-én született Csallóközcsütörtökön és 1979-ben érettségizett Somorján. Gimnáziumi éveit alatt megismerkedett az iskolában tevékenykedő titkos szalézianus atyával, akivel együttműködött az illegalitásban: főként könyveket csempészték. Hároméves katonai szolgálata után, 1984-ben kezdte meg tanulmányait a földalatti egyház jezsuita teológiai főiskoláján, s eközben dolgozott is: három évig kertész-nevelőként egy állami árvaházban, három évig pedig röntgenlaboránsként Szlovákia akkori egyetlen onkológiai intézetében. „Mindkét munkahely lehetőségét teremtett egyrészt arra, hogy betekintést szerezzek az emberi nyomorúságba, másrészt hogy a szerzetesi főiskolát elvégezzem” – nyilatkozta egy helyütt. Frankie volt a „földalatti szerzetesi” álneve. Édesanyja sem tudta, hogy fia jezsuita útra lépett. Röviddel azután, hogy 1989-től a rend nyilvánossá válha-

tott, hamarosan diakónussá, 1992-ben pedig pappá szentelték.

1993 és 1995 között Rómában a Pápai Gergely Egyetemen tanult és megszerzte doktori fokozatát. Onnan hazatérve, 2000-ig kárpátaljai misszióban vett részt, majd kilenc éven át főiskolai tanárként oktatott a Nagyszombati Egyetemen. 2009-ben útja visszavezette Rómába az egykori alma mater falai közé; 2013-ig egyetemi tanársegédként nevelt ott hallgatóit.

Olaszországban ismerkedett meg az 1983-ban alapított, mára világszerte elterjedt, főként szenvedélybeteg fiatalokat segítő Cenacolo Közösséggel, amelyet később Felvidéken is segített megalapítani. Amint egy interjúban elmondta, néhány kilométerre Szentől, az erdőben találtak egy mesebeli háziköt, ahol öt-hat fiatal meg tudott húzódni. Az a kis háza egy „összkomfortos palota”, mintegy negyven fiatal él benne, televízió, telefon és pénz nélkül. Háziállatot tartanak, növényt természetnek. Teljesen önellátók. „Az isteni gondviselés az emberin kereszt-

tül nyilvánul meg. Itt emberszámba veszik őket és ezáltal újra emberek lesznek. A senkiből valaki lesz” – mondja Puss atya.

2013 és 2016 között Csallóközben, Ekecsen működött segédlelkészként, s közben több könyv kiadásán, szerkesztésén is dolgozott. *Csallóközi GPS* című útikönyvét elkészítése előtt Pozsonyban is bemutatott. Munkájában olyan személyekről, helyekről és eseményekről emlékezik meg, amelyeket kötelező lenne ismerni, a világhálón mégsem találunk rájuk.

Hároméves ekecsi szolgálat után, 2016-ban rendi előjárója Kassára helyezte. Újabb állomását örömmel fogadta, mert közelebb lehetett Kárpátaljához és több ideje volt a szociális munkára, ami szívügye. Emellett rendszeresen visszajárt Pozsonyba is, mivel az ottani önkéntesekkel, civil szervezetekkel további közös tervek, feladatok várták. Puss atya Kassán is három évet töltött segédlelkészként.

Ez év nyaratól Kőbölkülön lett plébániai kormányzó, az egyetemi lelkészség megtartása mellett, amelyet előjárója kiterjesztett: Puss atya a Nyitrai Egyházmegye valamennyi egyetemistájának és főiskolásának a lelkésze ez év őszétől.

„A renden belül járhatnám a nagyvilágot, de az én világom a Kárpát-medence, itt igyekszem segíteni a kisebbségben élő magyarokat” – írja egyik bemutatkozásában.

A Felvidéki Lelki Elsősegély Telefonszolgálat – hallgatlak.sk – új önkénteseinek szótárát adott ki, amely abban segíti őket, hogy legyenek megértőek, taktikusak a hívóval, hallgassák meg a bajban lévő embert. Kétkötetes *Nőciklopédia* című könyvét egy általa szervezett vándorkiállítás ihlette, annak a száz közismert fiatalnak a száz fotója, akik drog,

alkohol, öngyilkosság miatt nincsenek már közöttünk. Mellettük olyan fiatal szenteket mutat be, akik a tisztaságnak váltak az áldozataivá. Ugyancsak ő állította össze, Havasi Péter szerkesztette és a kassai Hernád Könyv- és Lapkiadó gondozásában látott napvilágot az *Erotológia* című *Keresztény Értelmező Szótár*, amelynek bemutatását 2020. június végén a Dunaszerdahelyi Csallóközi Könyvtárban a kiadvány összeállításához alapul szolgáló könyvkülnönlegességekből rendezett kiállítás kísérte.

A koronavírus-világjárvány kirobanása után fedezte fel Sándor atya a járványbetegségek olasz védőszentjét, Szent Coronát, és egy róla készítettet elképzelt portréval hamarosan meg is ajándékozta a bergamói XXIII. János Kórházat. Együttal arra buzdította felvidéki barátait, hogy építsenek fogadalmi kápolnákat a szent tiszteletére. Azóta Hegyét, Zonctoronyban már épülnek is a fogadalmi kápolnák, és ugyanez tervben van Tallóson, Kőbölkülön is.

Sándor atya jelenleg Felvidék első keresztény magyar múzeumának a létrehozásán fáradozik. Már gyűjti is a magyar könyveket, iratanyagokat, hagyatékokat, és reméli, hogy terve megvalósításához támogatásokat is talál.

Sándor atyát Magyarország Kormányára 2016-ban Külhoni Magyarágért Díjjal tüntette ki, 2020. november 11-én Magyarország pozsonyi nagykövetségén pedig a Kárpát-medencében, főként a Felvidéken élő magyarság összetartozását erősítő, sokrétű közösségépítő szolgálata elismeréseként átvette a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését. Szeretettel gratulálunk az újabb rangos elismeréshez, és kívánjuk, hogy még sokat tehessen egyházáért és népéért!

Varga Gabriella

ISTEN ÉLTESSE A 70 ÉVES MOLNÁR OTTÓ ATYÁT!

Molnár Ottó pápai prelátus, a gráci osztrák és magyar hívek plébánosa 2020. december 22-én 70. születésnapját ünnepli! Szeretettel köszöntjük őt ebből az alkalomból és további életére, szolgálataira a Jóisten bőséges áldását, kegyelmét kívánjuk!

Molnár Ottó atya 1950. december 22-én született a Vas megyei Magyarnádalján. Szülei 1956-ban négy leány- és egyetlen fiúgyermekükkel Ausztriába menekültek. Ottó az elemi iskolát Stájerországban, a középiskolát Németországban végezte, 1971-ben érettségizett a Burg Kastl-i Magyar Gimnáziumban. Magyarságszeretetét a szülei mellett a kastl-i gimnázium és a Nyugatban akkoriban is jól működő magyar cserkészmozgalom mélyítette el benne. Érettségi vizsgáját osztrák sorkatonai szolgálat követte, majd teológiai magiszteri diplomát szerzett a gráci egyetemen. Hat évig történelem és hittan szakos tanárként tanított egy osztrák szakközépiskolában Deutschlandsbergben, majd folytatta egyetemi tanulmányait Fribourg-ban a Salesianum növendékeként.

Jung Tamás nagybecskereki püspök szentelte pappá 1986. szeptember 21-én, Szent Máté evangélista ünnepén Mariazell-ben a Nagybecskereki Egyházmegye számára, a nyugati diaszpórában élő magyarok lelkipályozására. Ottó atya volt az európai magyar emigráció első olyan papja, aki a keresztény politikai emigráció soraiból kikerülve szolgálatokra jelentkezett, vagyis kezdettől fogva magyar lelkipásztori szolgálatra készült. Papi jelmondata: „Isten kegyelméből vagyok, aki vagyok” (1Kor 15,10). Felszentelése Mindszenty József bíboros sírjának közvetlen közelében a nyugati magyarság seregszemléje volt.

Jean-Marie Lustiger bíboros, párizsi érsek nevezte ki – Szöke János püspöki delegátus kérésére – a párizsi Magyar Katolikus Misszió káplánjává, majd öt évre rá plébánosává. A franciaországi magyar főlelkészi megbízatását 1998-ban kapta Jean-Charles Thomas versailles-i püspöktől, a francia püspöki konferencia illetékes hivatalának elnökétől. Főlelkészként Ottó atya feladata volt valamennyi franciaországi magyar katolikus hívő lelkipásztori ellátásáról való gondoskodás, amit Miklósházy Attilával, a külföldön élő római katolikus magyarok akkori főpásztorával és francia egyházi előjáróival közös munka alapján teljesített. Káplánként, plébánosként és főlelkészként összesen 23 évet töltött Franciaországban. Neki köszönhető, hogy a párizsi magyar plébánia megmenekült a rendszerváltozással járó polarizációtól. Ez azonban aligha sikerülhetett volna felettese és közvetlen elődje, Ruzsik Vilmos lazarisita atya tapasztalata és előrelátása nélkül. Hozzá fűződő viszonyát Ottó atya így jellemezte: „Sokat köszönhetek neki, nála jártam inasiskolába.” A Misszióknak és a magyar névnek egyházi, valamint világi vonalon jó hírnevet szereztek. Mindketten számos elismerésben részesültek. 1999-ben Molnár Ottó atyát II. János Pál szentatya pápai prelátusi címmel tüntette ki.

Ottó atyának szívügye a cserkészet, erről így vall: „A korábbi kalandok, a közösségekben megélt sikerélmények, a természet varázsa, a játék öröme egész életre a cserkészethez kötött. Olyan úti-poggyászt kaptam, amelynek segítségével is élem azt az értékrendszert, amelynek lényege: Szeresd Uradat, Istenedet és felebarátodat. Cserkészként tanultam meg alkalmazkodni, engedelmeskedni,

kötelességet teljesíteni, másokért felelősséget vállalni, de még vezetni és dönteni is. Megtanultam sikerekkel, kudarcokkal élni, összetartani a széthúzókat. A cserkészetben úgy lehet az Isten képmására teremtett ember világpolgár, hogy megmarad hazafinak. A cserkészetnek köszönhetem, hogy nem szenvedtem a katonaságtól, tanárként bánni tudtam a

gyerekekkel, most pedig szolgálni tudok a híveimért. Gyakorta megesik, hogy egy-egy cserkésztől vett példával igyekszem érthetőbbé tenni valamit, amikor prédikálok, lelkigyakorlatokat tartok vagy személyes tanúságtételemet osztom meg a rámbizottakkal.”

Egon Kapellari graz-seckauai megyéspüspök 2009 őszétől Molnár Ottó és Holló István atyákat nevezte ki Stájerország magyar lelkészeinek; Ottó atya Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipászto-

ri ellátásával megbízott püspök kérésére, Németh László nagybecskereki püspök hozzájárulásával lett a gráci Kalvarienberg plébánosa és magyar lelkésze. Az osztrák hívek Ottó atya érkezésével nemcsak új plébánosukat, hanem vele a magyarokat is örömmel és szeretettel fogadták, így 2010-ben a gráci magyar katolikus közösség először igazán kényelmes otthonhoz jutott. A városközponttól néhány percre fekvő plébánián vasárnaponként fűtött templom, jól felszerelt tágas közösségi terem és ingyenes parkolóhely várja őket. Minden vasárnap van magyar nyelvű szentmise, amelyet a kinevezett atyák felváltva mutatnak be.

A Graz-Seckau-i Egyházmegye 2018-ban ünnepelte fennállásának nyolcszázadik évfordulóját. Ebből az alkalomból született írását az *Életünk* 2018. július-augusztusi kiadásában Molnár Ottó atya ezekkel a gondolatokkal zárta: „Jelen korunk legegésőbb problémája a keresztény hitünkkel kapcsolatos közömbösség, a keresztény értékek tudatos elutasítása és az Egyházat terhelő féligazságok terjedése. A családok szétesése, a paphiány, a gyermekáldás el nem fogadása, a kolostorok, plébániák feladása nem kiváló oka, hanem következménye annak a folyamatnak, ami egy újabb elpogányosodás eredménye. A következmények minket, magyarokat is érintenek. Valójában e folyamatnak nemcsak áldozatai, hanem közreműködő szereplői is vagyunk. A mi jövőnkéről is szól az egyházmegye nyolcszáz éves jubileumi jelmondata: »Zukunft säen – Segen sein« (Jövőt vess – áldás lesz). Tőlünk is függ, milyen mértékben tesszük magunkévá Jézus örömhírét.”

Boldog születésnapot, Ottó atya!

Szerkesztőség

Gyermekeknek

MODERN KORI APRÓSZENTEK

Az év utolsó napjaiban több ünnepünk is a gyermekek, a család felé irányítja a figyelmünket. Egyik legfontosabb a karácsony, amikor mi, keresztények azt ünnepeljük, hogy Megváltónk közénk jött és kisgyermek képében megszületett erre a földi világra. De emellett örömmel tölt el minket, hogy ezekben a napokban együtt van az egész (nagy)család, kedves ajándékokkal lepjük meg egymást, és

A „Meg nem született gyermek” vándorszobra
Martin Hudacek alkotása

talán nagyobb szeretettel, odafigyeléssel fordulunk egymáshoz, mint az egyszerű hétköznapokban. Aztán néhány nap múlva, Szent Család vasárnapján nem csupán Józsefet, Máriát és a kis Jézust köszöntjük, hanem hálát adunk egymásért és imáinkba foglaljuk valamennyi családot.

Így érkezünk el december legvégén aprószentek ünnepéhez. „Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek kijátszották, haragra

lobbant, s Betlehemben és környékén minden fiúgyermeket megöletett két éves korig, a bölcsektől megtudott időnek megfelelően. A bölcsek csillaga ugyanis ekkor már második éve ragyogott az égen. Ez indította Heródest arra, hogy a két év alatti fiúkat ölesse meg, mert biztosra vette, hogy az áldozatok között ott lesz az új király is.” – Jól ismerjük az aprószentek történetét a Szentírásból. Ők

azok a kisgyermek, akiket Heródes király megöletett, mert féltette hatalmát a megígért új Királytól. De vajon csupán rájuk emlékezünk december 28-án?

Azok a kisdedek, akiket Heródes elpusztított, valóban szentek, hiszen halálukkal tanúszkodtak „kortársukról”, Krisztusról. De hogy a világ mit sem változott kétezer év alatt, és hogy ma is vannak apró szentjeink, arról tanúsodik két megdöbbentő számadat. Magyarországon 1956 óta hatmillió picit magzatot pusztítottak el az anyaméhben belül. Ők a mi modern kori aprószentjeink. S egy másik tény: Földünkön minden hatodik másodpercben éhen hal egy gyermek.

December végén, amikor szeretetben együtt ünnepel a család, imádkozzunk, kérjük a szentek – akár az aprószentek – közbenjárását, hogy minden kicsi gyermek meg tudjon születni és szerető családban nőhessen fel!

Kovács Péter

A VÁRAKOZÁS ÖRÖME

Szerettem a téli időszámítás kezdetét, mert azon a hétvégén egy órával többet alhattam. Mindenszentek ünnepe és Halottak napja a tél kezdetét jelentette számomra. A temetőbe még világosan indultunk, hogy az esti misére odaérjünk, de az óraátállítás miatt már gyertyagyújtás közben besötétedett. Sokszor havazott is. Ellentétben a buszon tülekedő és a temetőben tolongó tömeggel, a templomba érkezők csendben, imádságos lelkülettel várták a szentmise kezdetét. Bár nem volt fűtés, az ünnepi világítás, a teljesen megtelt padosorok és az együtt imádkozó emberek melegséget árasztottak még az átfagyott kezeimbe és lábaimba is.

Volt, hogy a hosszú prédikáció alatt próbáltam összeszámolni minden szentet a világ kezdetétől, de mire eredményre jutottam volna, elbóbiskoltam. Gyerekfejembe annyian nem fértek be. Szent Miklós érkezése azonban már november elején is ott motoszkált benne. Azt tudtam, hogy jónak kell lenni, de mennyit kell várni?

A várakozás mértékegysége akkor még egyenlő volt a „hányat kell még aludni” kérdésre kapott válasszal. Időm azonban volt. Mert nem sürgette senki. A boltok november elején még nem voltak tele csokimikulással és karácsonyi dolgokkal. A digitális eszközök pedig – nem lévén – nem tömték tele a fejem reklámokkal. A fekete-fehér tévén csak kedves mesét láttam esténként.

Ahogy szépen cseperedtem, számomra is elérkezett a roráté szentmisék ideje, a várakozás különleges ajándéka. A téli csípős hajnalok első öröme az érkező busz volt, ahol tíz percet mele-

gedhettem. A második, hogy nem késsem el. Nem is késhettem, hisz' Michael Ende szürke időtolvajai az én világomban nem léteztek. Csakis így férhettek bele iskola előtt az adventi szentmisék.

Ebben az időszakban már elkezdődött a levelezések ideje. Az e-mailek, WhatsApp- és Messenger-üzenetek világában szinte felfoghatatlannak tűnik, hogy egy-egy lengyelországi levélváltásra sokszor egy hónapot is kellett várnom. De ez a várakozás örömteli volt, mert biztos lehettem a válasz érkezésében.

Harminc évvel később – a digitális üzenetek hatalmas áradatában – épp a várakozás öröme kopott meg. Vagy nem kell várakozni, vagy nem is érkezik válasz. Elfelejtjük, hogy örömünk a másik által lesz teljessé, aki várakozásunkat betölti.

A koronavírus miatti korlátozások közepette Mindenszentek ünnepén már nem próbálom összeszámolni a szenteket, de egy közülük különösen is sokszor eszembe jut: Loyolai Szent Ignác, aki hadisérülése után hónapokig ágyhoz volt kötve. A mi karanténunk könyvek száza és digitális eszközök tucatjai közötti nyafogás, amelybe a szürke időtolvajok is befészkeltek magukat. Ignác hosszú csendes várakozásában – mindössze két könyvvel – megszületik a szentség útjához vezető új élet.

Az idej advent csendesebbnek ígérkezik, talán hoz magával olyan időt, amit nem sürget senki és semmi, s amelyben újra felfedezhetjük a várakozás örömet. Azt az örömet, amelyet a bennünk is megszülető kisdéd Jézus tesz teljessé.

Mustos Edit

Cserkész hírek

A FÉNY AZ ALAGÚT VÉGÉN

Valami szépet szeretnék mondani,
a szívemet örömmel kitárni,
advent titkos, szent ünnepén.

Jézusom várlak. Leborulok én,
szívem hozom, gyermeki szívemet.
Jöttödre készíts föl engem,
hiszen te vagy az örök szeretet.

Túrmezei Erzsébet: Adventkor

Advent idején a magyar cserkészek szerte a világon hagyományos családi programokra készülnek. Már novemberben összejönnek és adventi barkácsolásaikon adventi koszorúkat készítenek maguknak és a helyi magyar közösségeknek. Advent első vasárnapjától karácsony első napjáig vannak, akik hajnalonta eljárnak a rorátéra, illetve angyalimisére. A csapatok többsége viszont adventi, majd karácsonyi rendezvényei sorát a Mikulás bácsi látogatásának szervezésével indítja el.

2015 óta hagyományává vált egy nagyon szép indítványozása a Magyar Cserkészszövetségnek: advent idején mindennap esténként hét óra tájt mindazok, akik Facebook-oldalukra ellátogatnak, meghallgathatják az aznapi evangéliumot, amelyet a világ magyar cserkészei közül egy-egy csapat tagjai olvasnak fel. *AÚCS – Adventi Út Cserkészekkel* cím alatt találják meg a Facebookon, illetve honlapjukat az interneten. Persze vannak, akik adventi áhítatot vagy lelki gyakorlatot is tartanak, de advent végén szinte mindenhol betlehemezéssel, pásztortjátékkal készülnek karácsonyi ünnepségeikre. Gazdag néprajzi hagyatékunkból sok szép szokásunk van, amely évről évre változatossá teszi a készülődést. Helyenként kántálni is járnak a cserkészek, István napjától pedig regölni.

Mire jó mindez? Egy nép nemcsak nyelvében él, hanem szokásaiban is. A világ bármelyik országában élhetünk, de ha már ketten összejövünk és együtt ünnepelünk, családdá leszünk. Csapatparancsnokként fontos számomra

cserkészcsapatommal is megünnepelni a karácsonyt. Ettől leszünk családdá. A magyar cserkészek mindenhol a világon szeretettel várnak minden magyar családot, aki velük együtt szeretné az alagút végén a fényt követni.

Aldott karácsonyi ünnepet és egészségesben gazdag újévet kívánok minden kedves olvasónak! Jó munkát!

Schenk Angyalka

Balogh József:
ÖRÖK KARÁCSONY

Ha nem lenne karácsony,
ajándék se volna,
szívekből a szeretet
messze vándorolna.
Ha karácsony nem volna,
ölelés se lenne,
s az embernép egyszerre
összeöregedne.
Ha karácsony nem óvna
ezt a dúlt világot,
magából a gyertya se
lobbantana lángot.
Sötétbe halna a Föld
karácsonyjé híján,
s aztán én a verseket
senkinek se írnám.
Ám az ünnep úgy örök,
mint a templom mécsce,
s ahogy kisdéd Jézusunk
időtelen fénye.

ADVENTI MONTÁZS

A tél kegyetlensége rátelepedett községünkre. Behavazta a Zsiros-hegyet és a Nagyszénás tetejét. A fehér óriások koszorút fonnak körénk, vigyáznak ránk, hozzánk tartoznak. A fenyves felöltötte fehér gúnyját, mint a csipke, úgy ragyog rajta a vakítóan fehér palást. A „gyémánt-hó” fátylat eresztett a templom keresztjére, a házak kéményeire, a gyermekek örömeire. A Slótyi vize síkos jégpáncéllá alakult. A madárkák keresgélnek a zsiros magvakat, felcsippennek egyet, majd továbbrepkednek...

A főtéren pompázik a lámpákkal díszített fenyő, „a zöld fény”. Új naptár, Borbála napi bányászmegelekezés, Mikulás-ünnepségek, karácsonyi vásár, öregek karácsonya – mind-mind már az elmúlt évekből megszokott események. Várjuk őket, mint a Megváltót.

Készülődünk, várakozunk, kívül-belül szépítkezünk. Csinosítjuk lakásunkat, sütünk-főzünk-vásárolunk, ajándékozunk. Adunk és kapunk.

Lelkünket is megtisztítjuk, mert csak

frissen fogadhatjuk az új életet. Aztán lassan eljön, amire áhítunk. Halljuk a harang csendülését, ének zendülését és megyünk... Megyünk a hívójelre.

Új élet született, kicsi, törekeny gyermek képében. Eljött, hogy megváltson bennünket. Megszabadítson a sok gonosztól, „most és mindörökkön örökké”.

Az örök karácsonykor illatbegyűlünk, összejövünk, kicsik és nagyok. Ilyenkor mindenkit nagyon szeretünk. Visszaálmodjuk magunkat gyermekkorunkba, múltunkba, christkindlis hagyományainkba. Csak mesélünk, és mesélünk, ennek a varázsnak sosem lesz vége...

A diós és mákos bejgli illata keveredik a gyertya illatával. A csillagszóró ragyogó csillagocskái beragyogják lelkünket. A fenyő örökzöldje új reményt ad további sorsunk alakulásához.

„Az én kedves kis falumba / A Messiás/ Boldogságot szokott hozni.” Erre a boldogságra várunk már nagyon. Ahogyan az új életre! Ránk fér!

Klotz Mária

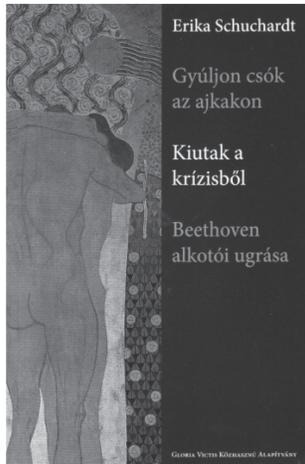
GYÚLJON CSÓK AZ AJKAKON

A nagy német zeneszerző, Ludwig van Beethoven születésének 250. évfordulójára a koronavírus-járvány miatt csak viszonylag kevés előre betervezett hangversenyre és személyes jelenléttel rendezett szakértői értekezletre kerülhetett sor, de annál több tudományos kiadvány és könyv jelent meg a mester életéről és művészetének máig tartó hatásairól. Ezek közül is kiemelkedik Erika Schuchardt *Gyűljön csók az ajkakon* című tanulmánykötete, amely ősszel látott napvilágot a csömöri Gloria Victis Közhasznú Alapítvány gondozásában.

A szerző a hannoveri egyetemen az oktatáskutatás és a felnőttképzés professzora, aki hosszú időn át volt tagja az Egyházak Világtanácsa vezetőtestületének, valamint a berlini törvényhozásnak is. 1984-ben mint a Német Evangélikus Egyház zsinati küldötte akkoriban komoly veszéllyel járó akció keretében megkísérelte megakadályozni, hogy a Lutheránus Világszövetség budapesti kongresszusán elnökévé válassza Káldy Zoltán püspököt, a kommunista rendszer alázatos kiszolgálóját, Isten hamis szolgáját.

Az eredetileg német nyelven megjelent könyvet a kommunizmus sok

millió áldozatának Budapest határában – Csömörön – igencsak impozáns emlékművet állító Gloria Victis Közhasznú Alapítvány elnöke, Mátyás Sándor fordította magyarra. Erika Schuchardt *Gyűljön csók az ajkakon* című tanulmánykötete Ludwig van Beethoven 1802-ben, alig 22 évesen írt heiligenstadti végrendelete és az 1824-ben elkészült 9. szimfóniája között eltelt éveit vette górcső alá. „*Gyűljön csók az ajkakon*” – éneklí a szimfónia kórusa, ezért is adta ezt az idézetet Erika Schuchardt könyvének címéül. Habár ez az 1802 és 1824 közötti időszak a hallását fokozatosan elvesztő zeneszerző testi gyötrődéseinek és lelki kínjainak láncolatából állt, mégis ebben a bő két évtizedben világraszóló alkotásokkal ajándékozta meg az emberiséget. A szerző a tárgyalt időszak tanulmányozásával főleg arra keresett választ, hogy Beethoven alkotói

tevékenysége során miként győzte le az egymást kiegészítő kríziskezelő módszerekkel gyakori válsághelyzeteit. Könyve tulajdonképpen üzenetét Erika Schuchardt így fogalmazta meg: noha senki sem tudja az élete során adódó válsághelyzeteket – azaz keresztjét – nem létezővé tenni, azonban ezeket a kihívásokat lehet akár lehetőségként is kezelni. Erre a megállapításra közel hatezer önéletrajz kiértékelése alapján jutott a szerző.

A könyvhöz írt előszavában Orbán Viktor miniszterelnök úgy vélte, hogy „*ma olyan válságok korát éljük, amelyek nemcsak emberek, de egész nemzetek, sőt földrészek sorsáról is döntenek. Most igazán fontos elhívunk azt a képességünket, amellyel az utunkba gördült kövekből lépcsőt építhetünk. Európának ma biztos támpontokra és oly ösvényekre van szüksége, amelyek visszavezetik a régi önmagához. Meggyőződésem, hogy ezek*

közé tartozik a német gigász muzsikája is, amelyben ott érezzük a közös Európa szívdobogását”.

A *Gyűljön csók az ajkakon* című kötet természetesen kiter a zeneszerző és a magyarok kapcsolatára is. Beethoven műveinek egész sorát ajánlotta a Brunszvik család tagjainak, nem egy szerzeményének Magyarországon volt az ősbemutatója, így a híres *C-dúr miséje* is, saját vezényletével, először Kismartonban hangzott el. Említés történik a „*felszentelő csókról*” is, amely szerint Beethoven állítólag Liszt Ferenc első bécsi zongorakonzertje annyira meghatóta, hogy csókot nyomott a csodagyerekek homlokára.

A számos illusztrációval és rendkívül igényes formában közreadott könyv nemcsak Beethoven zenéjének kedvelői számára jelent komoly örömet, de igencsak hasznos azoknak is, akik a zeneszerző életében vett példákval szeretnének válságkezelő módszerekről értesülni. (Erika Schuchardt: *Gyűljön csók az ajkakon – Kiutak a krízisből – Beethoven alkotói ugrása; Gloria Victis Közhasznú Alapítvány, Csömör, 2020*)

Vincze András

SZIBÉRIAI NAPLÓ 1948–1954

A múltba pillantás segít megérteni a történelmet, egyben némi fogódzkodót is ad a jövő építéséhez. A szovjet mintájú kommunista diktatúra embertelenségeit feltáró dokumentumkötetek pedig olyan mementók, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy soha többé ne térhessen vissza a milliók életét kioltó, az emberi méltóságot gyötrelmesen megalázó körörmelen önkény. Ezt szolgálja Gúth Zoltán *Szibériai napló 1948–1954* címmel a budapesti Nemzeti Emlékezet Bizottsága által kiadott visszaemlékezése is. Magyarország Kormánya néhány évvel ezelőtt alapította a Nemzeti Emlékezet Bizottságát, azzal a céllal, hogy tudományos eszközökkel kutassa a kommunista diktatúra működését, egyben pedig támogassa a rendszerváltozást megelőző korszak törvénytelenégeit feltáró könyvek megjelenését is. Ennek érdekében szoros együttműködik azzal az alapítvánnyal, amelynek feladata, hogy ne menjen feledésbe a Szovjetunió kényszermunkatáborába, a Gulágba hurcolt magyar áldozatok emléke sem.

Gúth Zoltán nemrég kiadott könyve azonban aligha tekinthető korábról ismert szenvedéstörténetnek. Már csak azért sem, mert a szerzőt mint serdülő, kalandvágyó fiatal pár évvel a világháború befejezése után kamaszos nyughatatlansága indította útnak Budapestről. Két vele egykorú barátjával arról álmodozott, hogy a számukra csábítóan hangzó tengeri kikötőben, Vlagyivosztkban elszegődnek matróznak. A szovjet határon, Csapnál azonban ez az álom egy csapásra véget ért és megkezdődött egy több mint hat évig tartó kálvária. Gúth Zoltán ugyanis csak 1954-ben térhetett vissza szülőföldjére. Naplóformában megírt visszaemlékezése, amelyet még néhány, akkoriban róla készült fénykép is kiegészít, egy embertelen korszak krónikája. Erről akart hírt adni az utókornak.

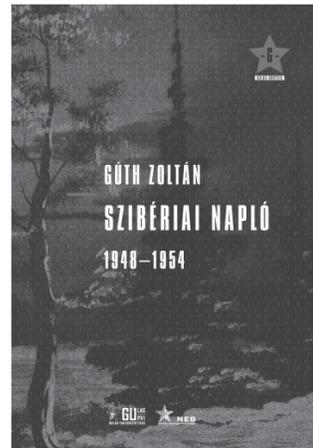
Céltudatosságát bizonyítja, hogy még Szibériában lejegyzett naplóját hazatérése pillanatában a magyar határon ugyan elkobozták tőle, de emlékezetből sikerült mindent újra papírra vetnie. Mélységesen őszinte soraiból megele-

vedik egy fiatalember próbálkozása: a legsötétebb napokban is némi fényt várni az életébe. A Gulágról szabadulva azonban még több évig kellett küzdenie azért, hogy visszatérhessen szülőföldjére. Ez idő alatt kényszerlakhelyén, Szibériában meg-nősült, két gyermeke is született, de nélkülük volt kénytelen hazatérni. Ezzel véget is ér a naplószerű könyv. Az olvasót azonban itt-ott meglepik azok a mondatok, amelyek az egyszerű környezetből származó szerző csaknem gyermeki naivitásáról, sőt nemegyszer már-már mosolyt fakasztó tájékozatlanságáról tanúskodnak. Mielőtt nekiindult volna a nagyvilágnak, a személyi kultusz ugyan nem tombolt olyan mértékben, mint hazatérése idején, ám csaknem hihetetlen-

nek tűnik, hogy a Gulág-szigetvilágban töltött évek alatt nem fejlődött ki benne is az elnyomó rendszer csúcsán tetszelgő Sztálin iránti gyűlölet.

A *Szibériai napló* könyv formában történt kiadása szinte kárpótlás Gúth Zoltán számára az elszegődött rabságért, ami megviselte ugyan, de nem törte meg, mert, mint írja: „*Az ember fiatalon sok nehézséggel képes megküzdeni. Nekem sem volt semmi más gondolatom, mint az, hogy elfelejtsem Szibériát, hogy mihamarabb dolgozhassak, hogy idehozathassam a családom. Addig is a napfény elfeledtette velem az elszegődött sérelmeket.*” (Gúth Zoltán: *Szibériai napló 1948–1954; Nemzeti Emlékezet Bizottsága, Budapest, 2020.*)

V. A.

ÉVFORDULÓK

1813. december 8-án született
1865. december 4-én hunyt el
Boldog Adolph Kolping
német katolikus pap, a Kolping mozgalom megszervezője

1931. december 27-én született
1957. december 15-én hunyt el
Boldog Brenner János
ciszterci szerzetes, vértanú

1622. december 28-án halt meg
Szalézi Szent Ferenc
francia püspök, teológus, lelkiségi író, az újságírók és az írók védőszentje

„*Az egész erkölcsi világrend a vallás alappillérein nyugszik, amelyeket hittételeknek is nevezhetünk. Mindaz, amit csak tesz az ember ezen a világon, vagy amivel foglalkozik – egyes dolgok közvetlenül, mások távolabbról –, összefügg a fenti vezéreszmével. Például a szociális élet, a politika, a népgazdaság, egyszóval a legprofánabb emberi tevékenység is többé-kevésbé ehhez kapcsolódik. Ha azonban a vallási és egyben a szociális rend tartóoszlopai közül csak egyet is elveszünk vagy mással helyettesítünk, az egész építmény összedől és az összkép új arculatát a beiktatott pótlás határozza meg.*” (Adolph Kolping)

„*Olyan a lelkem, mint egy szánkó. A havas hegyoldalon csúszik. Lenn a hegy lábánál már nincsen hó. A szánkót még viszi egy darabig akadozva a súlya, de aztán megáll s az embernek magának kell húznia, hogy haladhasson. A lelkem is eleinte repült, mint a szánkó a lejtőn. Vitte az Isten kegyelme. Könnyűek voltak az önmegtágadások, csaknem maguktól adódtak. Most túljutottam az első évek lendületén, a lelkem kezd akadozva a megállás felé közeledni. Adj, Uram, erős akaratot, hogy utamon meg ne álljak a próbák és szárazságok ezen idején, hanem kötelességeim következetes végrehajtásával, hibáim kiirtásával és erények gyakorlásával egyedül Neked akarjak tetszeni és soha senki másnak, jóságos Uram!*” (Brenner János)

„*Azok a gondolatok, amelyek nyugtalanságot és zűrzavart okoznak a léleknek, egyáltalán nem Istentől valók, aki a Béke Fejedelme. Ezek az ellenség kísértései, következésképpen el kell vetni őket, nem kell törődni velük. Mindenben és mindenütt békésen kell élni. Éljen minket külső vagy belső szenvedés, békességgel kell fogadni. Ha öröm ér, azt is fogadjuk békességgel, túlzott izgalom nélkül. Menekülnünk kell a gonosz elől? Tegyük békésen, aggodalom nélkül, különben futás közben eleshetünk, és alkalmat adunk az ellenségnek, hogy megöljön. Jót kell cselekedni? Cselekedjünk békésen, különben a kapkodásunkkal sok hibát követünk el. Még ha áldozatot hozunk, azt is békésen kell tenni.*” (Szalézi Szent Ferenc)

MÁR TÍZ ADÁST SZÁMLÁL A NEK TV

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus híradója a világ minden magyarjának szól

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Titkársága ez év nyarán saját televíziós adássorozatot indított, amelyben arra vállalkozik, hogy minél több emberhez elvigye a katolikus világtalálkozó hírét. Műsoraikban a szervezők-szerkesztők hírt adnak azokról az eseményekről, programokról, amelyek vidéken és a fővárosban vagy határainkon túl valamilyen módon kapcsolódnak a kongresszushoz. Az adások az interneten, a NEK YouTube-csatornáján érhetők el.

Az első híradóban Erdő Péter bíboros az előkészületekről és a NEK jelentőségéről beszélt. Orosz Atanáz görögkatolikus püspök azokkal a hitükért vértanúságot vállaló személyiségekkel ismertetett meg bennünket, akiknek az ereklyéjük nem sokkal azelőtt került fel a kongresszus jelképére, a Missziós keresztre. Az 1938-as budapesti Eucharisztikus Kongresszusról megjelent legújabb kötetéről Hegedűs András, a könyv szerkesztőjével, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Egyháztörténeti Bizottságának társelnökével Kuzmányi István beszélgetett. Végül a NEK TV kamerája Edelenybe, a Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskolába is ellátogatott, ahol diákok és tanárok olajfát ültettek az intézményük parkjában az élet és a reménytelni jövő jelképeként.

Kisapok karanténban – ezt a címet is viselhetné a NEK TV második adásának első riportja, amelyet a stáb az egri szemináriumban forgatott, az intézmény konyhájába és a rádióstúdiójába is bepillantva. Az adás szól az Egri Érseki Fiúkorús sikereiről is, Mohos Gábor segédpüspök pedig elmondja, az elhalasztást követően hogyan változik a NEK programja, beszél az újratervezésről és a negyedik felkészülési évről. A néző kulisszatitkokat is megismerhet a NEK Titkárságán folyó munkát bemutató képsorokon keresztül.

A harmadik adás Esztergomba, a Teológiai Szimpózium helyszínére ve-

zeti el a nézőt, majd miután beszélget a 20 éves papi jubileumát ünneplő Fábry Kornéllal, a különleges dorogi, 1938-hoz szorosan kapcsolódó szénoltár nyomába ered. Végül Dolhai Lajos atya ismerteti a Teológiai Bizottság munkáját.

Fábry Kornél, a NEK főtítkára

A negyedik adásban a NEK TV riporterei Tihanyba látogattak, hogy ott Korzenszky Richárd atyával a napfelkelte és Jézus összefonódásáról beszélgessenek. Onnan Mátészalkára vezetett az útjuk, felkeresték a bréktáncosként is kiváló Papp Tamás atyát, majd ismét visszatekintés következett: Farkas Attila atya elmondta, hogyan élte meg kilencévesen az 1938-as kongresszust.

Az ötödik híradóban a stáb a budavári Mátyás-templomban forgatott és annak legmagasabb tornyába is felkapaszkodott! Bácsalmáson fogadta őket a mentőápolóként is dolgozó Huszák Zsolt atya, majd Szabó Csaba, a Magyar Nemzeti Levéltár igazgatója nyitotta ki az 1938-as kongresszus aktáit...

A hatodik adás Tokaj térségébe kalauzolja a nézőt. A világörökség részeként számon tartott borvidék egyik dűlőjéről származik az a furmint és hárslevelű, amelyből a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus bora készült. Ezt a bort egy vakkóstolás során jelölte ki Erdő Péter bíboros, primás. „Mádon azt is megtudtuk Szűcs Zoltán plébánostól, mi kell ahhoz, hogy egy bort a szentmise-áldozat során is használhassunk. Zoltán atyával a helyi, 1653-ban Szentháromság tiszteletére szentelt templomról is beszélgettünk. Az Úrágya dűlőn Demeter Endre borással a borvidék különleges adottságairól beszélgettünk. Kérdésünkre, hogy mitől olyan páratlan ez a borvidék, a szakember úgy válaszolt, hogy itt három egészen egyedi tényező adott egyben: a vulkáni talaj, a klimatikus adottságok és a saját fajták (különösen a furmint), továbbá az ehhez kapcsolódó bortermelési kultúra is páráját ritkítja. Erre a kultúrára kapták a világörökségi címet is” – magyarázzák a műsor készítői.

A NEK TV hetedik adásában Fodor Rékát halljuk az afrikai orvosmiszsióról, s megtudjuk azt is, milyen az, amikor egy gyógyító hat hónapra Nigériában ragad. Ezután a képernyőn keresztül Herman-József atyánál járunk vendégségben Mányon és megtekintjük egyedülálló bibliagyűjteményét. Összefoglalót láthatunk a NEK 2020. szeptember 13–20. között tartott online

előtalálkozójáról, és a híradóból kiderül az is, a zárónapon Ferenc pápa mit üzent a kongresszusra készülő magyaroknak.

A nyolcadik adásban a néző a Bábél Balázs kalocsa-kecskeméti érsekkel és Vörös Márta főépítésszel folytatott beszélgetésekből többek között megszerzi azt az ismeretet, hogy hányszor építették újjá az ország legszebb barokk templomát, illetve hogy miként kapcsolódik az 1938-as Eucharisztikus Kongresszus himnusza Kalocsához. A Pakson szolgáló Kutas Attila atya, becenevén Atitisi elmondja, hogyan lehet imádkozni beszéd nélkül, s végül szó esik a jövő szeptemberi NEK-ig tartó Katekizmus365 programról, amely egy a Katekizmus közös előadásán alapuló lelki tréning napi 7 percben.

A NEK TV kilencedik adásán keresztül pálos szerzetesekkel záránk el Esztergomtól Márianosztraig, megnézzük a Pálos kiállításbuszt és megismerjük Bellovics Gábor jezsuita szerzetest, a budapesti Jézus Szíve Templom káplánját. Hallunk a nemrég indított NEK-podcastról, a november 21-i világméretű szentségimádás előkészületeiről és a Missziós kereszt útjáról is.

A tizedik NEK-híradóból megtudhatjuk, hogy a magyar cserkészek, amint 1938-ban is tették, úgy most is készülnek a jövő évi Kongresszusra, mégpedig *Leleki ösvény, a Leleki tájfutás és a Fuss Jézussal* programokkal. Megismerjük a Dunakeszi szolgálat Farkas László atyát is, aki tíz évig volt a váci egyházmegye ifjúsági lelkésze s akinek a bábozás és a foci is eszköze az evangelizációban.

Keresse a NEK TV adásait a NEK YouTube-csatornáján, amelyre egyetlen kattintással feliratkozni is érdemes!

Varga Gabriella, NEK

KATEKIZMUS365 Lelki tréning napi 7 percben

A NEK negyedik előkészületi évét a szervezők a szeretetből és hitből fakadó tettekNEK szánják. Arra hívtak az Eucharisztikus Kongresszusra készülve, hogy olvassuk el együtt a Katolikus Egyház Katekizmusát (KEK) a következő év során. A NEK 2020. szeptember 21-től 2021. szeptember 4-ig, a Kongresszus kezdetéig minden napra – a vasárnapokat és a főbb ünnepnapokat kivéve – összeállított kétoldalmi olvasnivalót a KEK-ből, az abban használt számozás segítségével. Ennek elolvasása 7 percet vesz igénybe naponta. A Katekizmust olvashatjuk nyomtatott formában, az internet-

ten a www.archiv.katolikus.hu/kek oldalon vagy androidos telefonra ingyenesen letölthető KEK-applikáció segítségével.

Az egész évre való beosztás letölthető a NEK honlapjáról (www.iec2020.hu) pdf-ben. Ezen kívül minden hétfőn kikerülnek az arra a hétre szóló részek a NEK Facebook-oldalára. Ha valaki naponta vagy hetente e-mailen szeretné megkapni az adott napon vagy héten elolvasandó szöveget, a NEK honlapján erre külön feliratkozhat.

Olvashatjuk a Katekizmust egyedül is, de már működő imacsoportok, plébániai kisközösségek rendszeresen meg is beszélhetik az olvasottakat, akár online is. Létrehozhatók új, néhány fős KEKO (Katolikus Egyház Katekizmusát Olvasó) csoportok is. Néhány kérdés a feldolgozáshoz: miben erősítettek meg az olvasottak; mi lepett meg a legjobban; mi az, amit eddig másképp tudtam; min kell változtatnom az életemben ahhoz, hogy a Katekizmusban olvasottak érvényre jussanak; milyen kérdést tennék fel az olvasottakkal kapcsolatban pap/szerzetes vagy teológiát végzett ismerősömmel.

„Bizonytalan időket élünk, és azt szeretnénk volna, ha egy COVID-kompatibilis programot tudnánk nyújtani a híveknek. Fontos, hogy ne csak egyénileg olvassák a Katekizmust, de kis csoportokban beszéljék is meg azt. Éppen ezért adtunk öt segítő kérdést, illetve javasoltuk, hogy hozzanak létre helyi olvasócsoportokat. Ezek a beszélgetések a közös hitet is gazdagítják” – mondta a programról Fábry Kornél, a NEK főtítkára. (NEK)

„JÖJJETEK HOZZÁM MINDNYÁJAN”

A váratlanul kapott, negyedik plusz előkészületi évet a tettekNEK szánjuk. Középpontban a keresztény hit megélése áll a lehető leggyakorlatiasabb szempontból. Az idei év mottója – „Jöjjetek hozzám mindnyájan” – Jézus egyik bátorító mondatából való: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok és terhek alatt görnyedtek: én felüldítelek titeket!” (Mt 11,28). Jézus mindannyiunkkal személyes kapcsolatba akar lépni. Mi, akik találkozunk már vele, küldetést kaptunk, hogy rajtunk keresztül találjanak a megfáradt és terheket hordozó emberek békét és lelki felüldülést. Ezt a missziót leginkább a tetteinken keresztül tudjuk végbevinni. A hit tettek nélkül halott, olvassuk Jakab apostol levelében. Mégis úgy tűnik, nem is olyan könnyű a vallásos életünket, a hitünket a hétköznapokban megélni. Ismerjük-e az Egyház erre vonatkozó tanítását? Elég-e, ha a karitatív szervezeteket támo-

gatjuk vagy nekünk is tettekre kell váltanunk a hitünket a hétköznapokban? Érezzük-e a felelősségünket a többi ember és a világunk iránt? És ha ezekre a kérdésekre pozitív választ adunk is, vajon tudjuk-e a hogyan? Ezen kérdések megválaszolásában is segít az a kiadvány, amelynek főcíme a már idézett mottó, alcíme pedig „Még egy év a hitből fakadó tettekNEK”, és amely immár online is olvasható az Eucharisztikus Kongresszus honlapján. A könyvben többek között szó esik a fenn tartható fejlődésről a *Laudato Si'* alapján, a karitásról, a Lisieux-i Szent Teréz-féle *kis útról*, és még sok olyan tanítás áll benne, amely által felhasználhatjuk jól a nekünk adott időt. Tegyük tanúságot Isten szeretetéről szavaink és tetteink által, hogy az Eucharisztikus Kongresszuson még felkészültebben ünnepelhesük az Oltáriszentségben velünk és bennünk élő Krisztust! (NEK)

IEC 2020

#KEK365

OLVASSUK EL
együtt egy év alatt
A KATOLIKUS EGYHÁZ
KATEKIZMUSÁT (KEK)!
LELKI TRÉNING NAPI 7 PERCBEN

iec2020.hu/kek365nek

NEMZETKÖZI
EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS
BUDAPEST 2021

iec2020.hu
info@iec2020.hu
nek2020
nek2020budapest

SCAN ME

Jöjjetek hozzám
mindnyájan...
+1 év a
hitből fakadó
tettekNEK

A 2020-AS ESZTENDŐ AZ ÉLETÜNK ÚJSÁG TÖRTÉNETÉBEN

Mint az Önök előtt is ismeretes, a tavalyi év folyamán sokáig úgy tűnt, hogy 2019. december 31-én, 51 évfolyam után nagy múltú havilapunk, az európai magyar katolikusok egyetlen nyomtatott újságkiadványa megszűnik létezni. Hogy mégsem ez következett be, a kiadváltásnak és néhány személy határozott elköteleződésének köszönhető, amellyel az újság megmaradásának ügye mellé álltak-álltunk. Az *Életünk* újság 2020 januárjától a Misszió Média egyéni vállalkozás, 2020 februárjától pedig a Misszió Média Lap- és Könyvkiadó Kft., személy szerint Varga Gabriella újságíró gondozásában jelent/jelenik meg. A lap életében így nem keletkezett törés, és a visszajelzések alapján azt is merjük remélni, hogy az új kiadóhivatal és az új szerkesztőség nem okozott csalódást az olvasóknak.

Kormányzati támogatás

Mindenekelőtt szükség volt arra, hogy megteremtjük a működéshez elengedhetetlen anyagi feltételeket, hiszen az éves előfizetés 12 éve változatlan összege a legalapvetőbb költséget, a postaköltséget sem fedezi. A kiadóhivatal és a szerkesztőség 2020. évi működtetésére anyagi támogatást kizárólag a magyar kormányzattól, a Nemzetpolitikai Államtitkárságtól kaptunk a Bethlen Gábor Alapon keresztül. Ez év december végéig ebből a támogatásból gazdálkodhatunk.

Megújult a személyi összetétel

Amint azt az elmúlt tizenkét hónap során az olvasók láthatták, korábbi állandó szerzőink mellé újjak is csatlakoztak, valamint szakmai tanácsadók is segítik a munkánkat.

Új rovatok is indultak

Az addigi rovatok megtartása mellett elindítottuk a *Cserkész hírek* rovatot, az *Évforduló*kban pedig minden hónapban három, az életese ményeit tekintve ahhoz a hónaphoz kapcsolódó jeles személyiségre irányítjuk a figyelmet egy-egy jellemző, rövid gondolatukat idézve.

Előfizetésösztönző akciók

Régi olvasóinkhoz *Ajándékozzon újság-előfizetés!* felhívással fordultunk, új egyéni előfizetőinket pedig megajándékoztuk a *Csik-somlyói Búcsús Énekek* CD-vel. Megrendelésösztönző akcióinknak százötven új előfizetőt köszönhetünk.

Közönségtalálkozók, lapbemutató estek

Közönségtalálkozók, lapbemutató estek Emléjén elindultunk, hogy személyesen is találkozzunk az olvasókkal és ismertessük a terveinket. Megtettük ezt 2020. január 7–9. között Kismartonban az ausztriai magyar és magyarul beszélő katolikus lelképásztorok évi találkozóján, 2020. február 9-én a felső-ausztriai Welsben, február 16-án pedig Linzben a magyar szentmisék után. 2020. február 20-án első lapbemutató estünket is megtartottuk Bécsben a Pázmáneumban. Utunk folytatását a világhírvány akadályozta meg.

Létrejött az újság internetes közösségi oldala

A pandémia által előidézett merőben új világhelyzet is megerősített bennünket abban, hogy az 51 éven keresztül csak nyomtatott formában létező *Életünk* újságnak is el kell foglalnia a helyét az online térben. Elsőként a lap közösségi oldala jött létre – www.facebook.com/életunkujsg –, amelyet önértékelő tartunk fenn és amely mindenki számára elérhető, függetlenül attól, hogy rendelkezik-e az adott közösségi oldalon saját profillal vagy sem. Az oldal kedvelőinek a száma lapzártánkorig közelíti a 900-at.

Megszületett a honlapunk

Pénz hiányában egyszerű formában ugyan, de tavasz folyamán létrejött a honlapunk, a nyomtatott kiadás online társoldala, a www.életunk.net. A könnyen áttekinthető és könnyen kezelhető internetes felületet a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság is nyilvántartásba vette a CE/22376-6/2020. számú határozatában. A honlapra lapzártánkig közel háromszáz tartalom került fel és e tartalmak összességében mintegy harmincezer látogatót értek el.

YouTube-csatornát is nyitottunk

A videós tartalmak közzétételére elindítottuk a YouTube-csatornánkat is, amelyen jelenleg tíz kisvideó érhető el és amely várja a hasonló felvételeket a világ minden tájáról. A csatornát a www.youtube.com oldalon *Életünk – Az európai magyar katolikusok lapja* néven lehet megtalálni.

Online újságolvasás

Többek részéről megfogalmazódó konkrét igényekre válaszolva az újság történetében először megteremtettük a digitális újságvárslás és -előfizetés lehetőségét. Ez év nyaráról, aki nem papíralapon szeretné újságunkat

kézbe venni, immár olvashatja azt online is. Mind a nyomtatott, mind az online előfizetés, az eddigi hagyományos módok mellett a saját honlapunkon működő webshopunkon keresztül is megtehető (www.életunk.net/webshop).

Élénk sajtó- és médiakampány

Az év folyamán eddig több mint harminc alkalommal volt jelen az *Életünk* újság a sajtóban, a médiában Székelyföldről Kanadáig. Legutóbb a Magyar Katolikus Rádió is interjút készített lapunk főszerkesztőjével. Napjainkban ez különösen nagy jelentőséggel bír, ezért a jövőben is nagy hangsúlyt helyezünk a médiajelenlétre és a társlapokkal való munkakapcsolat kialakítására.

Nemzeti Összetartozás Éve

A Gondviselés rendezte, hogy éppen 2020. június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján írunk alá együttműködési megállapodást a Magyarországi Házával *Nemzeti Összetartozás Éve az online térben* című programcsomagunk megvalósítására. Az ebben foglalt tíz programelemünk – fejlesztések, rendezvények, alkotómunkák – jelentős része ennek jegyében és keretében valósult meg.

Három adatbázis lista- és térképnézet

A Magyarországi Házával közös együttműködésünk részeként három adatbázist hoztunk létre honlapunkon térkép- és listanézetben: a *Magyar lelkészségek, közösségek és szentmisék a diaszpórában* című, felújított, kibővített, aktualizált adatbázist (www.életunk.net/miserend); valamint a *Magyar katolikus televízió- és rádióműsorok, -csatornák világszerkezete* (www.életunk.net/magyar-katolikus-televizio-es-radiomusorok) és az *Országos és regionális nyomtatott magyar katolikus kiadványok* című adatbázist (www.életunk.net/magyar-katolikus-kiadvanyok-2). Év végéig elkészül az online magyar katolikus kiadványok adatbázisa is.

Pályázati felhívások három fő kategóriában

Szintén a Magyarországi Házával kötött megállapodásunk keretében *Reményik Sándor 130; Majláth Gusztáv Károly 80 és Összetartozunk 100* címmel alkotói pályázatokat hirdettünk, amelyekre november 15-ig, a magyar szörvány napjainkig vártuk a jelentkezéseket. Önmagában a jelentkezést is ajándécsomaggal köszöntük meg. A három pályázati felhívásra hat országból összesen hatvan pályamunka érkezett. Az eredményt januári lapszámunkban ismertettük.

Száz év, száz gondolat

Ugyancsak a *Nemzeti Összetartozás Éve az online térben* című programunk keretében *Száz év, száz gondolat* címmel létrehoztunk egy száz pozitív üzenetet tartalmazó gyűjteményt, amelyben a világ különböző tájain élő honfitársaink fogalmazták meg gondolataikat az összetartozásunkról. A honlapunkon látható üzenetláncban (www.életunk.net/szaz-ev-szaz-gondolat) az anyaországi, a Kárpát-medencei és a diaszpórai magyar katolikus élet meghatározó szereplői közül sokan feltűnnek.

Ajándékpéldányok a Kárpát-medencébe

A Magyarországi Házával kötött együttműködésünk tette lehetővé azt is, hogy 2020. szeptember–december között megjelent négy lapszámunkból esetenként 600 ajándékpéldányt juttassunk el az erdélyi, partiumi, bánáti, délvideki, kárpátaljai és felvidéki magyar katolikus plébániáknak. A Nemzeti Összetartozás Évében ezzel is összekapcsoltuk a diaszpórát a Kárpát-medencével. Ez az akciónk tehát négy hónapig tartott és véget is ért.

A *Küzdve és bízva* film médiapartnereiként

Programunk kilencedik elemeként médiapartnerséget vállaltunk a legnagyobb videómegosztón 2020. április 2-ától látható *Küzdve és bízva – Jakab Antal püspök életútja* című dokumentumfilm népszerűsítésében: cikkeket írtunk és jelentettünk meg a filmről a sajtóban, időről időre felhívtuk rá a figyelmet a közösségi médiában, továbbá társszervezői voltunk a hajdúnánási vetítésnek.

X. Székely Menekültek Emléknapja

Am nemcsak a filmvetítésnek, hanem a 2020. szeptember 19–20-án Hajdúnánáson rendezett *X. Székely Menekültek Emléknapja* című kétnapos megemlékezés- és ünnepségsorozat egészének is társszervezői és közreműködői voltunk, együtt a Magyarországi Házával.

Megszületett az OSZK EPA archívumunk

Több hónapnyi megfeszített előkészítőmunka eredményeképpen 51 év után először létrejött az Országos Széchényi Könyvtárban az *Életünk* újság Elektronikus Periodika Archívuma (EPA)! Óriási eredmény, amelynek eléréshez

igen sok segítséget nyújtott Funke Attila – ezúton is köszönjük neki ezt! Az archívumot (www.epa.oszk.hu/04000/04031) az OSZK fogja feltölteni a régebbi újságkiadványok digitalizált változataival.

Előadásunk a Magyarországi Házában

2020. szeptember 17-én a Magyarországi Házában *Szabadegyetem* című előadássorozatának részeként láthatták az érdeklődők online Varga Gabriella 32 perces, *Az Életünk újság az 52. évfolyamban* című előadását. A felvételt a Magyarországi Ház Facebook-oldalán azóta összesen 27 211-en tekintették meg (134 kedvelés és 26 megosztás mellett).

Együttműködés a NEK-kel

Szoros együttműködést alakítottunk ki a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) Titkárságával, és ezt nemcsak a személyes kapcsolatok okán tettük (Varga Gabriella a NEK külhoni sajtóreferense), hanem mert tisztában vagyunk azzal, hogy a kongresszus nem Budapest és nem Magyarország, hanem a teljes összmagyarországi és a világ egész katolikuságának ügye, amelynek az előkészítésében nekünk mint magyar és mint katolikus lapnak kötelességünk részt venni.

Baricz Lajos Lakoma című könyve

Közreműködünk Baricz Lajos marosszentgyörgyi plébános, költő *Lakoma – 3x52* szonett című kötetének terjesztésében, amellyel a szerző a *NEK és Trianon 100* évében minél több külhoni plébániát szeretne megajándékozni.

Kérdőíven mérjük fel a véleményeket

Végül, de nem utolsósorban az év utolsó két hónapjában kérdőív alapján mérjük fel az olvasói elégedettséget, az újságunkról alkotott véleményeket, az azzal szembeni igényeket, elvárásokat. Mint azt korábban jeleztük, december 20-ig várjuk a válaszokat. Ezeket a jövő tervezésekor szeretnénk figyelembe venni.

Köszönet

Köszönjük mindenképp Olvasóink hűségét, nagyon hálásak vagyunk külön adományaikért is! Köszönjük a Bethlen Gábor Alap (BGA) támogatását, amely nélkül lapunk nem létezne. Köszönjük a Magyarországi Házának a Nemzeti Összetartozás Évéhez kapcsolódó együttműködést, amely célfeladatokra vonatkozott ugyan, de ezzel az újság ügyét is jelentős mértékben előmozdította. És köszönjük a NEK Titkárság partnerségét, amely szintén nagymértékben segítette ez évi működésünket, létezésünket.

E négy bevételforrás nélkül – Olvasók, BGA, Magyarországi Ház és NEK – az *Életünk* újság már ebben az évben megszűnt volna.

Most még nem tudjuk, mi lesz velünk a következő évben. Egyet viszont tudunk: az áttámasztástól vagyunk és van reményünk az elkövetkezőkre nézve. Ezután sem rajtunk múlik, mit hoz a jövő, de abba változatlan tetterővel, elszántsággal tekint munkatársainkkal együtt

Varga Gabriella

Éves előfizetés összege a 2021. évre

Lapunk nyomtatott kiadása egyénileg közvetlenül a kiadónál, valamint a nyugat-európai helyi magyar lelkészségeken keresztül is előfizethető.

A nyomtatott kiadás éves előfizetési díja közvetlenül a kiadónál történő egyéni megrendelés esetén:

Magyarországon kívül 35 EUR/év
(az eddigi 20 EUR + a postaköltség egy része);

Magyarországon belül 7000 HUF/év
(az eddigi 6000 HUF + a postaköltség egy része).

Lelkészségeken keresztül történő megrendelés esetén a nyomtatott kiadás éves előfizetésének összegét az adott missziók határozzák meg a helyi terjesztési költségek figyelembevételével.

Isten akaratába belenyugodva, fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett **Édesanyánk, Rosenheim-i lakos, csikborzsovai születésű, sepsiszentgyörgyi nyugdíjas tanítónő**

Dobolyi Olga Anna (szül. Lakatos)

2020. október 27-én Gyenesdiáson

békésen elhunyt. Temetésének időpontjáról később értesítjük azokat, akik szerették és tisztelték.

Fiai: Gábor és László, unokái: Dániel és Gergő

Köszönjük, hogy újság-előfizetését ajándékozott:

- Dancs Rózsa Torontóból Fehérvári Lillának Budapestre, Kálmán Lászlónak Szegedre és Széll József plébánosnak a vajdasági Kispiacra.

Jócselakedetét Isten fizesse!

Köszönjük a támogatást!

- a Pázmáneum (Bécs) hívei és Varga János rektor: 50 EUR;
- Ghinari János 15 EUR.

Hozzánk való jószágukat Isten fizesse!

Kövessen minket a világhálón is:
www.életunk.net

Kiemelt partnerünk: Magyarországi Ház, Budapest

MAGYARORSZÁGI HÁZ
a kultúra színe-java

Lapunk megjelenése megvalósult a Magyar Kormány támogatásával. A Bethlen Gábor Alap hozzájárult a kiadónk működésével és ezzel a lapunk fenntartásával kapcsolatos költségekhez.

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN!

Apróhirdetés:

Keret, fénykép nélkül: 30 HUF vagy 0,10 EUR/betű
Keret: 3000 HUF vagy 10 EUR
Fénykép: 6000 HUF vagy 20 EUR
Többszöri hirdetés esetén kedvezmény.

Nagyhirdetés és PR-ikk:

Teljes oldal: 300 e HUF vagy 1000 EUR
Féloldal: 200 e HUF vagy 650 EUR
Negyedoldal: 100 e HUF vagy 300 EUR
Többszöri hirdetés esetén kedvezmény.

ÉLETÜNK

Az európai magyar katolikusok lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MISSZIÓ MÉDIA LAP- ÉS KÖNYVKIADÓ KFT.
H-1165 Budapest, Zsemlekes út 25/A. I. 5.
Telefon: +36 70 635 7064
E-mail: szerkesztoseg@eletunk.net
Honlap: www.életunk.net
www.facebook.com/életunkujsg

Felelős kiadó és főszerkesztő:

Varga Gabriella
Felelős szerkesztő:
Vencser László
Szakmai tanácsadó:
Sajgó Szabolcs SJ, Szöcs Csaba,
Varga János, Vértessaljai László SJ

Munkatársak:
Dobos Marianne, Hiba György SJ, Horváth Enikő,
Kovács Péter, Puss Sándor SJ, Schenk Angyalka,
Sebestyén Péter, Szabó Ferenc SJ, Vincze András

ELŐFIZETÉS:

közvetlenül a kiadónál vagy az európai magyar lelkészségeken keresztül
Előfizetés a 2021. évre közvetlenül a kiadónál:
35 EUR / 7000 HUF

Bankszámlaszámunk:
MISSZIÓ MÉDIA KFT.
Magyarországon:
OTP BANK 11716008-22527699

Külföldről:
OTP Bank
IBAN: HU85 1171 6008 2252 7699 0000 0000
SWIFT (BIC) azonosító: OTPVHUHB

Nyomdai előkészítés:

Eber Tamás
Nyomtatás:
Micropress Kft.
H-3434 Mályi, Kistokajai út 5.

EGYHÁZMEGYEI BÚCSÚ MUNKÁCSON

A Munkácsi Egyházmegye és Munkács városának védőszentje, Szent Márton püspök ünnepén, november 11-én tartották Kárpátalján az egyházmegyei búcsút. A munkácsi székesegyházban bemutatott ünnepi szentmise főcelebránsa Székely János szombathelyi megyéspüspök volt, vele koncelebrált házigazdaként Majnek Antal megyéspüspök, Lucsok Miklós segédpüspök és az egyházmegye több papja.

„A kárpátaljai testvérek hite, szeretete, derűje, a nehézségekben való kitartása számomra is mindig hatalmas ajándék és jel” – mondta a szentmise elején a Szent Márton szülővárosából érkezett főpásztor. Szentbeszédében Székely János két dologra hívta fel a figyelmet: hogy miként Szent Mártonon keresztül átragyogott Isten szeretete és jósága, úgy sugározzuk mi is ezt embertársaink felé, illetve hogy mindannyian Isten szeretett gyermekei vagyunk, és ez a tudat méltóságot, erőt kell hogy adjon nekünk mindennapjainkban.

A járvány és a karanténintézkedések miatt a szokásosnál jóval kevesebben vettek részt a hívek a búcsún, ám közel ezren kapcsolódtak be az online közvetítésbe vagy nézték meg azt később, sokan pedig a TV21 adását követték. A szentmise latinul folyt, a könyörgéseket magyarul, ukránul, szlovákul és németül olvasták fel. A magyarul elhangzott prédikációt Szulincák Sándor huszti plébános fordította ukrán nyelvre. A szentmisét a székesegyház magyar és ukrán kórusai tették még szebbé énekeikkel.

A szentmise végén idén is átadták a Szent Márton palástja-elismeréseket. A Pro Caritate-emlékplakettet Natalia Revaj nagybereznai hívő kapta. Az egyházmegye által alapított első családi típusú gyermekotthonban, amely egy szerzetesnővér kezdeményezésére jött

létre, Natalia és férje, Ivan Revaj két saját fiuk mellett 14 gyermeket neveltek fel és indítottak útnak az életbe; családjuk az azóta született unokákkal együtt jelenleg 43 tagot számlál. Natalia 1998-ban megalapította a Szeretet és Irgalmasság elnevezésű karitatív szervezetet, amely azóta is működik. A Pro Fide-emlékermet Oszicki Jolán técsői hívő vehette át, aki harminc éve működik hitoktatóként a helyi plébánián, az anyakönyveket is évtizedek óta ő vezeti és az elmúlt évtizedekben számtalan más módon is tevékenyen részt vett az egyházközség életében. Mély hitéhez édesanyja adott neki példát, aki ötven éven keresztül volt a técsői templom sekrestyése.

A szentmise záróáldása előtt Majnek Antal megköszönte Székely János püspöknek a tanítást és a papoknak tartott buzdító beszédet, amelyekben ezt az üzenetet fogalmazta meg: Szent Mártonhoz hasonlóan rajtunk is át kell hogy ragyogjon Krisztus szeretete és jósága, hogy így megismertessük Őt embertársainkkal. Azután köszöntötte Lucsok Miklóst, akit egy esztendővel ezelőtt éppen ezen a napon neveztek ki az egyházmegye segédpüspökévé. A szentmise Szent Márton ereklyéjével adott áldással és a pápai himnusszal ért véget.

*Forrás: Munkácsi Egyházmegye
Fotó: Tetjana Resetar*

PÜSPÖKSZENTELÉS SZABADKÁN

November 14-én Szabadkán az Avilai Szent Teréz-székesegyházban felszentelték Msgr. Slavko Večerint, az egyházmegye új püspökét. A főszentelő Német László nagybecskereki megyéspüspök, a társszentelő Pénzes János nyugalmazott szabadkai megyéspüspök és Džudžar Djura, a bácskerezstúri Szent Miklós Görögkatolikus Eparchia püspöke volt. Az eseményt a járványügyi szabályok betartásával, hívek személyes jelenléte nélkül tartották; utóbbiak azt a médián keresztül kísérelték figyelemmel.

A szertartás bevonulással és harangszóval kezdődött. Miután a püspökök elfoglalták a helyüket és felkérték Német Lászlót, a főszentelő főpásztort, hogy kezdje el a szentmisét, felolvasták Slavko Večerint kinevezési okmányát. Német László így ismertette a püspöki hivatást: „Mire szentelnek fel egy püspököt? Az elméleti válaszon nem sokat kell gondolkodnunk. A mai szentelésed által az apostoli testület utódainak

közösségébe lépsz. Püspök leszel, apostolotól, akire a világegyház egy részét bízta a Jöistén. Az Egyház püspökei testületet képeznek. Ez a testület az apostolok testületének az utódja.”

Miután Slavko Večerint letette ígéretét, földre borult az oltár előtt, a résztvevők pedig térdre ereszkedve imádkoztak. Következett a püspökök kézrátétele, majd kinyitották a feje fölött az evangéliumos könyvet, azután megkenték a fejét a szent olajjal. Végül átnyújtották neki az evangéliumos könyvet, a gyűrűt, a mitrát és a pásztorbotot, majd elfoglalta helyét a püspöki székekben. Az Eucharisztia liturgiáját már az újonnan felszentelt püspök vezette.

A szertartás befejező részében többek között Suriani Luciano apostoli nuncius, valamint a hívek képviselői is köszöntötték az új püspököt. Slavko Večerint pedig ezekkel a szavakkal mondott köszönetet: „Köszönettel az életért, a papságért, valamint ezért a küldetésért, amit a püspökszentelés kegyelme által az Úr immár nekem ajándékozott. Az Ő szent színe elé járultam, alázatos lélekkel és elcsodálkozva, titokzatos jelenlétének, szeretetének és irgalmának nagysága előtt.”

A szentmise végén az új főpásztor a diakónusokkal a tiszteletadást követően körmenetben vonult ki a szabadkai székesegyházból.

Az új szabadkai püspöki titkár Szabó Szepesi Csaba, aki római tanulmányai befejeztével ebben az évben tért vissza Szabadkára.

(Forrás: Pannon RTV, Magyar Szó, Szerk.)

A GRÁCI KÖZÖSSÉGI ÉLET A KORONAVÍRUS SZORÍTÁSÁBAN

A közösségek, családok és egyének életét nálunk is gúzsba kötik a járványos kapcsolatos előírások. Szabadságunk függvénye a vírusgyeplő mindenkor állapotának, a megszorítások és lazítások váltakozásának. Létbevágó kötelességünk védeni a magunk és embertársaink egészségét, amire az állami és egyházi előírások is köteleznek. Ezeket igyekszünk egyéni és közösségi életünkben is betartani, illetve betartatni. Helyzetünk megegyezik környezetünkével.

A Gráci Magyar Újság műsorismertetője igyekezett eddig is rendszeresen képet adni közösségeink életéről. A szeptember–novemberi száma ugyan még beszámolt a nyár végéig megvalósult programokról, de az őszre meghirdetett terveink egy része áldozata lett a megszorításoknak. Így például a Selymes Összhangok-kiállítás és egy beszélgetés is '56-ról.

Aggódva gyülekeztünk nemzeti ünnepünk előestjén a dómnál, hogy elhelyezzük immár 63. koszorúnk '56-os szabadságharcunk hőseire és áldozataira emlékezve és emlékeztetve. Attól tartottunk, hogy a járvány erősödése miatt a rendezők magukra maradnak a kegyeleti aktusnál. Az aggodást jövőbe mutató remény váltotta fel: a tizenkilenc résztvevő jelenléte. Amint végigtekinttem az áhítatot sugárzó arcokon, megerősödött bennem a remény, hogy Grácban túlél minket, ötvenhatosokat ez a megemlékezési kultúra. Ezt meg is ígérték az egyesületek fiatal vezetői.

A korábbiaknál rövidebb programon a megjelenteket ünnepi beszéd helyett néhány szó irányította a lényegre. A lángoló gyertyák fényei gondolatainkban egyesültek az egész világon szétszórta égő, emlékeztető gyertyák fényével. Az égbe szálló Miatyánk és az azt követő em-

lékező csend áhítatát a városi közlekedés nem tudta megzavarni. A himnusz dallama, kitörve a maszkok szorításából, szabadon vitte hazánkba hűségünk üzenetét.

Az elmaradhatatlan templomi megemlékezésre vasárnap került sor. A szentmisét hazánkért ajánlottuk fel. Lelkésünk, Molnár Ottó prelátus ritkán szolt így áthéhvülve és tett hitet '56 emléke, valamint Mindszenty bíboros áldozata mellett.

Még egy eseményről kell beszámolnom. Holló István deutschlandsbergi plébános, magyar lelkész évek óta kirándulásra hívja október elején a gráci magyar híveket, hogy megmutassa nekik a plébániájához tartozó hét templom egyikét. Idén St. Oswald in Freiland XV. században Szent Oszwald tiszteletére épült templomára került sor. Deutschlandsbergben a plébánián találkoztunk, majd autókkal, zöld erdők ősi fái között kanyargó, meredek országúton jutottunk fel a háromszáz lelket számláló, eldugott hegyi faluba, St. Oswaldba. Megérkezésünkkor harangszó üdvözölte a magyarokat és hívta a helybeli híveket a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére bemutatott magyar és német nyelvű szentmisére. István atya prédikációjából megismertük a vértanú szent életét és népeinket egybekötő Mária-tiszteletét. Az osztrák hívek meghatva hallgatták a templomukban első ízben elhangzott magyar énekeket, köztük a mintegy húsz szívből fakadó Boldogasszony Anyánkat.

Újabban az erősödő járvány miatt hiányzik miséink elnémult népének az elmaradó agapé, a valós találkozások közösségi melegsége. Reménykedünk a válság lecsillapodásában, hiszünk a koronaalagút sötétjéből kivezető Fényben. Bízunk életünket Istenre!

Ugri Mihály

HITTAN.RO A HITOKTATÁSÉRT

Létrejött és folyamatosan bővül a *hit-tan.ro* oldal, amelyet kezdeményezői a harminc éve újrindult iskolai hitoktatás tiszteletére és annak további fejlesztésére, erősítésére hozták létre. Az oldal elindítását kezdeményező csoport munkáját Böcskei László nagyváradi megyéspüspök segítette, az ő videóüzenete nyitja ezt a digitális felületet, amelyet missziós eszközként képzelnek el a csoport munkájában részt vevő hitoktatók.

„Harminc évvel ezelőtt a hitoktatás szempontjából valóban történelmi fordulat következett be: lehetővé vált az, ami addig nem volt lehetséges: az egyház emberei szabadon bemehettek az iskolákba és hirdethették Isten jóságát. Ekkor még nem voltak tankönyvek, kiképzett hitoktatók, megbízólevelek... semmi nem volt, csak a lelkesedés. Ez az indulás adta a *hit-tan.ro* oldal életbe hívásának apropóját, de a múltba tekintéssel sokkal többről van szó: azt szeretnénk, hogy a rendszeresen megosztott anyagokkal irányítsuk a figyelmet az iskolai hitoktatásra, hogy a mai nehéz helyzetben és sok kihívás közepette bizalmat közvetítsünk a szülők, a gyermekek, a más szakos tanárok és mindenki felé. Legyen szép, színes a paletta és minél többen erőt merítsenek belőle” – biztatnak a kezdeményező hitoktatók.

Az oldal a Nagyváradi Római Katolikus Püspökség és a kolozsvári Verbum Keresztény Kulturális Egyesület közreműködésével indult el.

Forrás: romkat.ro

ESTERHÁZY- EMLÉKÉV 1921–2021

A dunaszerdahelyi Pázmáneum Társulás 2021-re Esterházy-émlékévet hirdetett a mártír gróf születésének 120. évfordulója alkalmából és felhívással fordul az egyházi közösségek, civil szervezetek, ifjúsági mozgalmak képviselőihez, tagjaihoz, hogy csatlakozzanak a kezdeményezéshez.

Isten Szolgája Esterházy János 1901. március 14-én született Nyitraújlakon. A felvidéki magyarság legkiemelkedőbb vezéralakjaként tevékenykedett a két világháború közötti, küzdelmekkel és megpróbáltatásokkal teli időszakban. A keresztény hit buzgó megvallója, az üldözött önfeláldozó és bátor védelmezője volt minden veszély közepette. Felemelte szavát mindennemű diktatúra és jogtiprás ellen.

Kereszténysége és magyarsága miatt neki is az üldöztetés és a szenvedés jutott osztályrészül. Hosszú évekig tartó raboskodás után 1957. március 8-án halt meg a morvaországi Mírov börtönében. Boldoggá avatási eljárása folyamatban van.

Az emlékévhöz való csatlakozási szándékokat az info@pazmaneum.com elektronikus postacímre várják.

Forrás: felvidek.ma

Lapunk megjelenése:

